



בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 44000-02-21 מדינת ישראל נ' אבו קביטה (עציר)

בפני **כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי**

בעניין: **המאשימה:**
מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד עדי סעדיה

נגד

הנאשם: **חליל אבו קביטה (עציר)**
באמצעות ב"כ עוה"ד הישאם קבלאן

גזר-דין

א. כתב-האישום:

באישום הראשון, הורשע הנאשם בתאריך 21.10.21 בעקבות הודאתו, בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז – 1977, חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל, פריצה לרכב לפי סעיף 1413 לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א – 1961, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל – 1970 והפרת תנאי רישיון לפי סעיף 12 (3) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952.

בתאריך 11.2.21 בשעה 13:15 ניפץ הנאשם שמשת רכב מסוג מזדה, אשר חנה בחניון ציבורי בפתח תקווה, נכנס אליו, הניע את הרכב, גנב אותו, נהג בו בהעדר רישיון נהיגה או ביטוח, הגיע בנסיעה לכיוון מעבר חשמונאים על כביש 443, במקום הוצב מחסום של משטרת ישראל, הנאשם פתח את דלת הנהג בעוד הרכב בנסיעה, נמלט ממנו, אך בסמוך לאחר מכן נעצר.

באישומים הנותרים שלהלן, הורשע הנאשם לאחר הליך של הבאת ראיות, כדלקמן:

באישום השלישי, בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז – 1977, פריצה לרכב לפי סעיף 1413 לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א – 1961, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל – 1970 והפרת תנאי רישיון לפי סעיף 12 (3) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952.



בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה(עציר)

בתאריך 31.1.21 בשעה 01:50 גנב הנאשם רכב מזדה מרחוב ראש פינה **בחולון**, הוא נכנס אל הרכב, הניע אותו, נהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, ובשעה **02:30** העבירו אל שטחי האזור דרך מעבר חשמונאים על כביש 443.

באישום החמישי, בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז – 1977, פריצה לרכב לפי סעיף 1413 לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א – 1961, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל – 1970 והפרת תנאי רישיון לפי סעיף 12 (3) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952.

בתאריך 19.1.21 בשעה 18:58 גנב הנאשם רכב מזדה מרחוב הספיר **בבאר יעקב**, הוא נכנס אל הרכב, הניע אותו, נהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, ובשעה **19:19** העבירו אל שטחי האזור דרך מעבר חשמונאים על כביש 443.

באישום השישי, בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז – 1977, פריצה לרכב לפי סעיף 1413 לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א – 1961, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל – 1970 והפרת תנאי רישיון לפי סעיף 12 (3) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952.

בתאריך 16.1.21 בשעה 17:30 גנב הנאשם רכב מזדה מרחוב השונית **ברמלה**, הוא נכנס אל הרכב, הניע אותו, נהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, ובשעה **18:22** העבירו אל שטחי האזור דרך מעבר חשמונאים על כביש 443.

באישום השביעי, בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז – 1977, פריצה לרכב לפי סעיף 1413 לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א – 1961, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל – 1970 והפרת תנאי רישיון לפי סעיף 12 (3) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952.

בתאריך 14.1.21 בשעה 19:00 גנב הנאשם רכב מזדה מרחוב משה רבנו **בלוד**, הוא נכנס אל הרכב, הניע אותו, נהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, ובשעה **19:49** העבירו אל שטחי האזור דרך מעבר חשמונאים על כביש 443.





בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה(עציר)

ב. מתחמי ענישה:

התכליות העומדות אחר העבירות שאותן ביצע הנאשם הן מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת הרכבים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי המכוניות מאותה גניבה, מניעת הפגיעה בתחושת הקניין והביטחון האישי שלהם ושל האזרחים בכלל, והנזק העקיף הכללי הנובע מכך הן לבעלי הרכבים, הן לחברות הביטוח, הן לשיעור פרמיית הביטוח לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות מלחמת חורמה בתופעה הקשה. נהיגת הרכבים הגנובים ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח מוסיפה סיכון לשלום הציבור העושה דרכו בדרכים.

במחלוקת שנפלה בין הצדדים ביחס לשאלה האם יש לקבוע מתחם ענישה כולל, או שמא יש לעשות כן ביחס לכל אישום ואישום בנפרד, דעתי כדעת המאשימה: **אני סבור, כי כל אירוע עברייני המתואר בכל אישום ואישום ראוי למתחם ענישה נפרד** ואין לקבוע כאן מתחם ענישה כולל, שהרי מדובר בהתרחשות עבריינית **שכל אחת ממנה עומדת בפני עצמה**, במועדים שונים, שלכל בעל רכב גנוב **אינטרס קנייני מוגן, נפרד משל חברו** ובכל פעם מגבש הנאשם את יסודות העבירה בנפרד במנותק מההתרחשות באישום האחר. אין לומר כי עומדת בפני עבירה אחת רבת פריטים, או שרשרת אחת של עבירות, או מעשה אחד שבו נפגע קניין של רבים. אלו הם מעשים עברייניים נפרדים. (ראו בעניין זה המבחנים שנקבעו על-ידי בית-המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14). איני סבור, כי בעפ"ג 14301-08-18 (מחוזי מרכז) **דרויש נגד מדינת ישראל** (9.9.19), אשר אותו הגיש ב"כ הנאשם, נקבעה הלכה שלפיה במקרים שכאלה יש לקבוע מתחם ענישה אחד, ובית-המשפט המחוזי הנכבד בפסק-דינו התייחס למקרה העומד בפניו לפי הענישה שנקבעה ואף ציין, כי מדובר במקרה "ייחודי" המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

אפנה אל גזר הדין הבאים במדד עונשי, אולם כל מקרה לנסיבותיו שיאובחן לקולה או לחומרה כדלקמן:

בע"פ 9184/08 פיראס נגד מדינת ישראל (27.5.09):

נדון עניינו של נאשם, בעל משפחה, **נעדר עבר פלילי**, אשר לאחר שמיעת ראיות נקבע שביצע **10 גניבות של כלי רכב, שני מקרים של ניסיון לגניבה**, בית-המשפט המחוזי גזר עליו **68 חודשי מאסר** בפועל ובית-המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע: **"...הוא הנהיג חבורה שעסקה בדרך מתוחכמת בגניבתם של כלי רכב בישראל, ואלה הועברו לשטחי הרשות הפלסטינית, שם נמכרו לכל המרבה במחיר. תופעה זו קשה היא, הואיל ומעבר לעוגמת הנפש הנגרמת לבעלי הרכבים, כרוך בגניבות נזק אדיר לכלכלת המדינה. מזה זמן רב הפכה תופעה זו לנפוצה, ובה שולחים רבים את ידיהם מתוך רצון לזכות ברווח**



בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה (עציר)

קל, בנסיבות אלה העונש שהושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי, אף שאינו קל, הנו הולם וראוי...".

ע"פ 7163/13 כסאווי נגד מדינת ישראל (3.8.14):

גניבת רכב, שלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב, אושר מתחם שבין 12 – 30 חודשי מאסר לכל אחת מן העבירות, אך מדובר בחבירה יחד, מתוכננת ומורכבת של גניבות רכבים. נדונה ל – 4 שנות מאסר.

רע"פ 2011/10 בדרן נגד מדינת ישראל (10.2.10):

גניבת רכב אחת וניסיון גניבה, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי נגזרו – 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 7577/17 נסיראת נגד מדינת ישראל (24.12.17):

נאשם, שהורשע לפי הודאתו בגניבת רכב, בפריצה לרכב, הוא ניתק את מחשב הרכב, חיבר אותו למחשב חלופי, נעצר בדרכו עם הרכב אל תחומי הרשות, צורף תיק נוסף של נהיגה בזמן פסילת רישיון, בעל הרשעה קודמת אחת, בעל 14 הרשעות תעבורה, תסקיר שלילי, נדון ל – 11 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (24.1.17):

אירוע פלילי אחד של גניבת רכב לאחר נטילת מפתחו הרכב מבעליו, צעיר, ללא עבר פלילי, נדון ל – 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 9269/17 אבו עישא נגד מדינת ישראל (15.1.18):

גניבת רכב, נהיגה בפסילה, ניצל את העובדה כי הרכב הושאר מונע ובעליו עזב אותו, נכנס אל הרכב, נהג בו בדרך נמהרת ורשלנית, נמלט משוטר, לא ציית להוראת שוטר לעצור, תסקיר חיובי, נדון ל – 15 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2054/18 רבאיעה נגד מדינת ישראל (12.3.18):

גניבת רכב, נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר, ללא עבר פלילי, תסקיר הממליץ על ענישה שיקומית, נדון ל – 10 חודשי מאסר בפועל.





בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה(עציר)

רע"פ 3776/13 טקאטקה נגד מדינת ישראל (27.5.13):

נדחתה בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי- מרכז, אשר דחה ערעור על חומרת עונשו של המבקש. המדובר בנאשם **בעל הרשעה קודמת**, אשר הורשע בסיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לפשע והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש שבין 8 ל- 14 חודשי מאסר וגזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וקנס בסך 2,500 ₪.

רע"פ 2216/14 יוסיפיה נגד מדינת ישראל (1.4.14):

נדחתה בקשה למתן רשות ערעור של המבקש, על פסק-דין בו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. המבקש הורשע בשני מקרים של סיוע לגניבת רכב ונדון לשישה חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו כדי 9 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 דעמה נגד מדינת ישראל (7.4.13):

הנאשם נדון ל - 15 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת רכב אחת, נהיגה פוחזת ושב"ח.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 אל טורי נגד מדינת ישראל (24.2.13):

הנאשם נדון בגין גניבת רכב אחת ל - 12 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מן הערעור, וכך נעשה. דובר בצעיר, בעל תסקיר חיובי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 39243-03-17 נאתי נגד מדינת ישראל (19.9.17):

גניבת רכב, זיוף סימני זיהוי, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, הפרעה לשוטר, הליך שיקום מוצלח, נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מחוזי מרכז) 1533-02-11 אבו כף נגד מדינת ישראל (13.12.10):

נדון עניינו של מי אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בגניבתם בצוותא של 13 רכבים, בעל 12 הרשעות קודמות, בעל 10 חודשי מאסר על תנאי, עמד בראש הרכב עברייני. בית-משפט השלום גזר 84 חודשי מאסר בפועל, הפעיל 10 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, סה"כ 94 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה



בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 44000-02-21 מדינת ישראל נ' אבו קביטה(עציר)

נוספת, קנס בסך 120,000 ₪. בית-המשפט המחוזי זיכה מעבירה אחת והפחית את העונש ל – 90 חודשי מאסר בפועל (בצירוף הפעלת המע"ת בן עשרת החודשים).

עפ"ג 4594-12-11 מצאורה נגד מדינת ישראל – גניבת רכב, פריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נדון ל – 18 חודשי מאסר.

על כן, נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בכל אישום ואישום, הינו בין 8 – 24 חודשי מאסר בפועל וביחס לכל חמשת האישומים המתוארים בכתב-האישום מתחם שבין 36 חודשי מאסר בפועל (שלוש שנות מאסר בפועל) ל – 72 חודשי מאסר בפועל (שש שנות מאסר).

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע עבירות רכוש חמורות ביותר, שבמסגרתן במשך חודש בודד, בפער זמנים קצר, גנב חמישה רכבים מסוג מאזדה, שאת ארבעה מהם נהג בלא רישיון ובלא ביטוח אל תחומי האזור. במקרה הראשון, נתפס בכף, בידי כוחות הביטחון, כמתואר בעובדות.

התנהגותו של הנאשם מלמדת, כי הוא עשה את מלאכת גניבת הרכבים ללחם חוקו, בדרך חזרתית ותוך תכנון מוקדם, בנצלו את ההיתר שניתן לו להיכנס לישראל למטרה אחרת - לשם ביצוע עבריינות רכושית.

עבירות גניבת הרכבים הוכרו בפסיקה כמכת מזינה נוכח נפיצותן, הנזק הכלכלי הישיר הנגרם לבעלי הרכבים והנזק העקיף למנגנון הביטוחי, המוביל להעלאת פרמיות הביטוח.

בעניין זה איני נדרש לסטטיסטיקות, ואציין, כי כמעט בכל יום "מוקד פלילי" אני נדרש לדון במספר כתבי אישום המייחסים לנאשמים עבירות של גניבת רכב אל תחומי האזור, ותופעה עבריינית נפוצה, שכזו מחייבת תגובה עונשית הולמת.

עוד בדנ"פ 2316/95 עימאד גנימאת נגד מדינת ישראל, מט(4) 589 נקבע:

"בין השופטים לא התעוררה מחלוקת, כי הגניבות של כלי רכב התרבו מאוד בשנים האחרונות. אנשים רבים הפכו את גניבות הרכב למקור פרנסה. כלי הרכב הגנובים מופצים



בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה(עציר)

למכירה, בתחומי ישראל ומעבר לקו הירוק, לעתים תוך זיוף וטשטוש זהותם המקורית. כלי רכב רבים נגנבים לשם פירוק ועשיית שימוש בחלקיהם. מאפייניה הבולטים של תופעה עבריינית זו הם, שהמעורבים בה לרוב פועלים במסגרת כנופיות מאורגנות. החברים בכנופיה מחלקים ביניהם את העשייה העבריינית לשלביה. **ביצוע העבירות איננו כרוך בקשיים מיוחדים, גם הסיכון הקשור בביצוען איננו מופלג, ואילו הרווח הצפוי למבצעים הוא אדיר.** שילוב הגורמים הללו מעודד את העבריינות ואת המעורבים בה. מבחינתו של הציבור מהווה התופעה העבריינית הזאת צרה צרורה. היא מסבה נזקים קשים לקורבנותיה הישירים (באלה כלולים, זולת בעלי כלי הרכב שרכושם נשלל מהם, גם רוכשים תמימים של שלל הגניבות). הנזקים שהיא מצמיחה למשק הלאומי הם עצומים. כן טמונים בה סיכונים ישירים ועקיפים, לבטיחות התנועה ועקב כך - אף לשלומם ולבטיחותם של הציבור. בשל כלל המאפיינים הללו, ועקב נפוצותה היתרה, הפכה התופעה העבריינית הזאת ל"מכת מדינה".
ודוק: איש מן השופטים אשר דנו בערר לא חלק על צדקת ההגדרה הזאת ועל החומרה הרבה הטמונה בתופעה העבריינית שאותה היא מייצגת".

וכן, בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

ובע"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 71383/04 מדינת ישראל נגד סאמי בן ראזק סרחאן (22.11.2004):

"עונשים קלים בשל עבירות רכב ובמיוחד בעבירות של גניבת רכב מהווים מסר הרתעתי שלילי. יש בכך אף מסר שלילי, מרפה ידיים, לרשויות אכיפת החוק המשקיעות מאמצים ומשאבים מרובים במניעה ובתפיסה של גנבי רכב, שכן מהמסר הזה משתמע כי המאמץ אינו מניב את התוצאה ההרתעתית הראויה, אם הוא מסתיים בסופו של דבר בענישה מופלגת לקולא. ענישה כזו סוטה ממדיניות ענישה ראויה, מהנחיות בית המשפט העליון ומכוונתו של המחוקק אשר גזר עונש של שבע שנות מאסר בשל העבירות הללו."



בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה(עציר)

על כן, יש לתרגם את ההנחיה הברורה של בית-המשפט העליון לערכאות הדיוניות להטיל על גנבי רכב (בכלל - וסדרתיים בפרט) עונשים מחמירים, בעלי משקל, אשר ירתיעו הן את היחיד, אך בעיקר את הרבים שכמותם, שיעמידו תמריץ שלילי כנגד התמריץ הכלכלי המניע את גלגלי העבריינות בתחום זה. על כן, עלי ליישם את אותה הנחייה אל המקרה העומד בפניי כך שתוטל על הנאשם ענישה חריפה וקשה.

עוד יש לתת את הדעת למאמצים הרבים, שמשטרת ישראל נוקטת כדי לבלום את התופעה העבריינית הקשה, ובמיוחד במקרה זה, תוך התבססות על מערכת "עין הנץ", איכונים, והתשומות הרבות המושקעות לשם כך. על כן, הענישה חייבת להיות כזו, אשר תעניק עידוד למאמצי האכיפה הללו ולא כזו שחלילה תרפה את ידיהם.

בנוסף, אני סבור, כי יש לשוות לנגד עינינו את כל אותם מתלוננים, בעלי רכבים, אשר בבוקרו של יום גילו כי רכבם נגנב, עמדו מול שוקת שבורה, עם ידיהם על ראשם. עלי לשוות לנגד עיני את תחושת חוסר האונים שאפפה אותם, את הטרדה והטרחה שהיו מנת חלקם בימים שלאחר מכן ואת ההוצאה הכלכלית שנלוותה לפגיעה שכזו (להם ולחברות הביטוח ובאופן עקיף על הציבור הרחב).

מנגד:

זהו נאשם צעיר, יליד 2001, נעדר כל עבר פלילי, אשר זהו מעצרו/מאסרו הראשון. אכן, אין דינו של מי אשר בא ויוצא את כותלי הכלא, הרגיל לתקופות מאסר, אשר סיגל לעצמו דפוסי עבריינות מושרשים, כדינו של מי אשר זו לו הפעם הראשונה, שהוא חווה את עונש המאסר.

עוד, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, אין בפניי מקרה שבו חבר הנאשם לאנשים אחרים, תוך חלוקת תפקידים ברורה. הוא לא הנהיג חבורה עבריינית שכזו, ולא הוכח כי גניבות הרכבים בוצעו תוך שימוש באמצעים מיוחדים (כפי שעתים אני נתקל בהם בתיקים אחרים) או בתחכום יתר.

שקלתי את הודאתו של הנאשם באישום הראשון. שקלתי את ניהול המשפט, הגם שהוביל לזיכוי חלקי.





בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה (עציר)

עוד שקלתי לזכותו את מחלתו של הנאשם עת נמסר, כי היא אינה זוכה לטיפול רפואי נאות.

במילותיו האחרונות אמר הנאשם כי הוא מתחרט וכי למד את לקחו.

ד. מסקנה:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים דלעיל, אני סבור כדלקמן:

במקרה זה, יש להניח את עיקר הדגש העונשי על כף האינטרס של הרתעת היחיד והרבים בעבירות של גניבת רכבים, שהפכו "מכת מדינה".

זהו נאשם אשר ביצע **חמש עבירות גניבות רכב נפרדות**, באופן חזרתי, באופן מתוכנן ובתקופה של חודש ימים.

שיקולים אלה מובילים למסקנה עקרונית בדבר מיקום הנאשם העומד בפניי, בחציון המתחם הכולל, שאותו קבעתי לעיל (4.5 שנות מאסר).

אני סבור, כי יש לגזור על הנאשם 11 חודשי מאסר ביחס לכל אישום, שהם ענישה המתיישבת עם כלל הפסיקה והשיקולים דלעיל, כלומר $11 \times 5 = 55$ חודשי מאסר בפועל.

המאשימה עתרה להטלת 6 שנות מאסר בפועל יחד עם עונשים נלווים - הנאשם עתר להטלת 25 חודשי מאסר בפועל, אך איני סבור כי ראוי לאמץ עמדה עונשית זו או אחרת.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 55 חודשי מאסר בפועל (4.5 שנות מאסר וחודש) לריצוי מיום מעצרו ה- 11.2.21.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.





בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-02-44000 מדינת ישראל נ' אבו קביטה(עציר)

ג. 3 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון או יתרת העבירות בהן הורשע.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימים מאסר תמורתו, והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.4.22 והנותרים בכל ראשון שלאחר מכן.

ה. פסילת רישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים מיום שחרור הנאשם ממעצרו. אין לנאשם רישיון נהיגה והוא אינו נדרש להפקידו.

ו. איני גוזר פיצוי למתלוננים, כפי עתירת המאשימה, משום שלא נמסר מידע אודות נזקם, או האם פוצו בידי חברות הביטוח.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

רופא בית המאסר ידאג להעניק לנאשם את הטיפול הרפואי הנדרש למחלתו.

ניתן היום, י"ט אדר א' תשפ"ב, 20 פברואר 2022, במעמד הצדדים.



מנחם מזרחי, שופט, סגן הנשיאה